

Bulletin 212

JAARGANG 24 / januari 2003

2004 / 2005

Bestuur

President	Koos Kuiper
Oud President	Henk Drost
1 ^e Vice President	Bert Lamers
2 ^e Vice President	Tom Jacobs
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5^e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat januari 2005

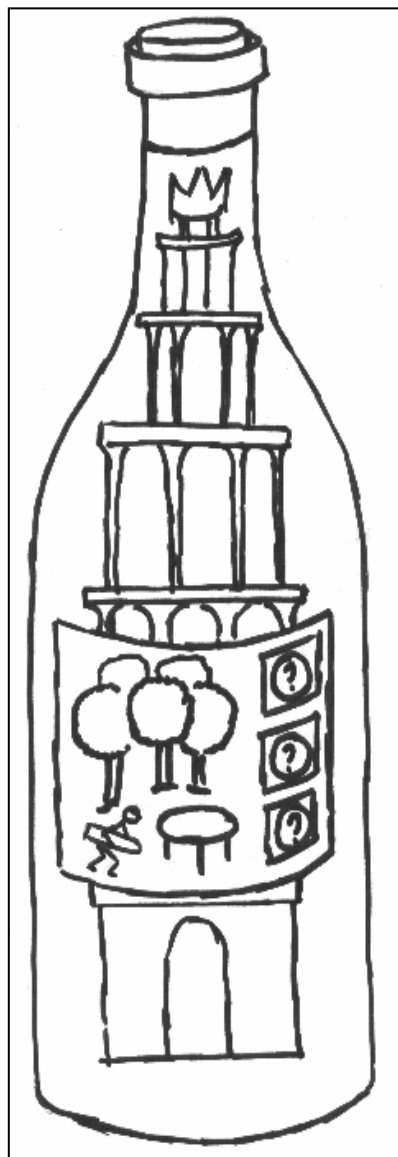
/En wederom hebben we het genoeg om weer de start van een nieuw jaar mee te mogen maken, een jaar met nieuwe kansen en bedreigingen. Dit laatste noemen we de laatste vaker vanwege alle natuur- en andere rampen waarmee we met een zekere regelmaat worden geconfronteerd.

De ongekende zeebeving die Azië trof met kerst laat diepe sporen na. Geen wonder dat we in het "rijke" westen met een ongebruikelijke gulheid trachten de eerste noden te lenigen.

Doetinchem heeft zich in dit opzicht van haar goede kant laten zien. Kleine en grote acties van kleine en grote mensen hebben tonnen aan euro's opgeleverd. Het bestuur van onze Lionsclub heeft inmiddels 2000 euro beschikbaar gesteld. Behalve de inzet van de landelijke en internationale Lions-organisaties mag niet onvermeld mag blijven de inzet van de Lionsclub Doetinchem de Graafschap die een extra inzet heeft gepleegd bij de fondsvorming in Doetinchem en de organisatie er omheen.

Niet alleen in ons land maar ook elders in Europa is met veel succes door samenwerking van vrijwilligers en overheden veel tot stand gekomen.

Uit reacties van sommige mensen zou je de indruk kunnen krijgen dat deze spontane vormen van maatschappelijke samenwerking niet alleen goed zijn voor het bestrijden van leed maar ook goed voor de deelnemers aan die samenwerking zelf. Eindelijk zijn mensen weer in staat om buiten hun gewende kaders met andere mensen in contact te komen en samen te werken aan edele doelen. Het is een beetje een illustratie van een actueel proces waarbij we wat terugkeren op de schreden van de sterk geïndividualiseerde samenleving en weer meer

willen streven naar de civil society met nieuwe vormen van gemeenschapszin, deels ter vervanging van traditionele overheidsverantwoordelijkheden.

Ondertussen zien we ook terug op een bijzonder geslaagde start van het nieuwe Lionsjaar in de vorm van een bezoek aan de Panoven te Zevenaar met alle toeters en bellen. Dank aan de activiteitencommissie die de organisatie wederom voortreffelijk heeft geregeld.

/Graag hoop ik dat we met z'n allen weer een fijne tijd tegemoet zijn. Ook dit jaar kan dit weer blijken aan een hoge attendance voor de bijeenkomsten.

Met Lionsgroet

Koos Kuiper.

/

Tsunamoe

Zelden zo'n heerlijke kerst in het vooruitzicht gehad. Geen kinderen op bezoek, geen opgetuigde kerstboom, Gus beide dagen nachtdienst in Rijnstate en als enige verplichting het verzorgen van een smakelijk kerstmenu.

Tijd genoeg dus om ook te gaan genieten van een virtueel verblijf in Rome aan de hand van Dan Brown's "Het Bellini mysterie". De eerste kerstdag zo'n tweehonderd pagina's genieten van niet alleen spanning, maar ook verrukkelijke herkenning van vloeiend omschreven gebouwen, pleinen en musea die wij ooit zelf met de kinderen bezochten. De Sixtijnse kapel zie ik moeiteloos voor mij. De volgende tweehonderd voor de tweede kerstdag bestemd, heerlijk zo'n rustige kerst.

Maar die ochtend komt Gus thuis met de mededeling dat er een aardbeving in Azië heeft plaatsgevonden. Snel teletekst gekeken waar al sprake is van duizenden doden. Voor de rest van de dag is er van lezen niet erg veel meer terecht gekomen. Stond mijn hoofd even niet naar. Langzaam wordt het Azië drama duidelijker al besef je de omvang ervan nog niet. Nooit eerder van een tsunami gehoord, maar al vlug verschijnen deskundigen om die witte vlek in te vullen met fraaie computeranimaties.

Met tienduizenden schiet het aantal slachtoffers die dag omhoog en komen langzamerhand de eerste onvoorstelbare beelden binnen. Bij zestig duizend realiseer je je dat dat meer mensen zijn dan er in Doetinchem wonen. Dat dat nog maar het begin is wordt een paar dagen later duidelijk. Hoewel, duidelijk? Je kunt je er aanvankelijk geen voorstelling van maken, zelfs niet bij de dramatische beelden die meer zeggen dan woorden kunnen uitdrukken. Wat moet je je voorstellen bij meer dan tweehonderduizend slachtoffers? Enfin, de rest is iedereen bekend.

Zodra 555 openstond direct een mooi bedrag overgemaakt en de volgende dagen veel tv gekeken. Op haar verzoek het verjaardagscadeau van Gus omgezet in wederom een bedrag naar 555 (en als kleinigheid toch maar even een door haar gevraagd boek gekocht.) Dezelfde verzoeken kregen wij voor de verjaardagen van schoonmama en oudste dochter.

Natuurlijk worden van alle kanten spontaan acties ondernomen om geld in te zamelen. Ontroerend zoals kleine kinderen van alles bakken en aan de man brengen en trots zijn op de opbrengst van soms een paar euro. Uit alle lagen van de bevolking ontspruiten de soms meest originele acties. Gelukkig bestaat er nog een grote mate van maatschappelijke saamhorigheid na de verwarrende maanden november en december. De gemeente Doetinchem manifesteert zich al snel met de actie "Doetinchem helpt!". Stads-tv zal de hele manifestatie uitzenden. Een goede gelegenheid om eens een paar uur naar deze zender te kijken.

Een stroom van individuen, bedrijven en instellingen komen langs om grote en kleine bedragen te doneren. Gelukkig blijven wij als Lionsclub niet achter en zie ik president Koos een mooi bedrag aanbieden. Hoewel aanbieden, de presentatoren snauwen zo ongeveer de aanbieders van het podium af onder het mom van lange rijen wachtenden, hetgeen meestal niet het geval blijkt te zijn waardoor er maar weer snel doch knullig wordt overgeschakeld naar een muzikaal intermezzo. Ik krijg een nare bijmaak van de importantie die met name presentator Martin Pragt zich steeds meer begint toe te eigenen en er zijn eigen show van begint te maken. Hij wordt er "hebberig" van zegt hij als weer een cheque wordt aangeboden en is alleen maar geïnteresseerd in de hoogte van de voorbijtrekkende bedragen, de mensen achter de actie steeds meer negerend. Alle van betrokkenheid blijkende acties worden letterlijk op een hoop gegooid. Een gevoel van plaatsvervangende schaamte bekruipt mij en bereikt het hoogtepunt als aan het eind van de uitzending Martin niet alleen zijn colbert uittrekt, maar ook zijn broek laat zakken en uittrekt om die weg te geven aan een glunderende koper die een paar honderd euro voor zijn kostuum heeft geboden. Een meer genante wijze van afsluiting was niet mogelijk van deze op zich geslaagde actieavond die meer dan € 230.000 opleverde.

Op zich is dit alles de moeite van het vermelden niet waard, als ik niet was gevraagd om, samen met Hans de Vries, een voorbespreking bij te wonen van het benefietconcert dat in de Houtkamphal zou worden gehouden. Een ambitieus plan met een mooi programma dat door de enthousiaste initiatiefnemers van LC De Graafschap werd voorgelegd. De organisatie was rond, alleen de kaartverkoop restte. Gemikt werd op 2000 bezoekers, hetgeen een opbrengst van ruim € 60.000 zou genereren. Kritische opmerkingen of dat nog wel haalbaar was na alle acties die inmiddels hadden plaatsgevonden werden van tafel geveegd. Positief denken en realisme gaan nu eenmaal niet altijd samen. Vooral de serviceclubs zouden een belangrijke rol moeten spelen. Die kaartenvijver was dus al direct leeggevestigd. Bovendien had een Rotaryclub al lang geleden voor diezelfde avond een muziekkavend georganiseerd. Terwijl wij op de kaarten moesten wachten vertelde co-presentator Leo Traas van Stads-tv over de ervaringen van Margreet Horselenberg, Henk van Weeghel en Martin Pragt die het Doetinchemse bedrag tijdens de nationale uitzending in Hilversum hebben aangeboden. Nee, de Doetinchemmers waren niet in beeld geweest maar hadden het geld wel aangeboden en veel applaus geogst. Wat Martin Pragt die avond vooral opviel was de zelfingenomenheid van de drie centrale presentatoren. Het ging meer om de eigen uitstraling dan om de actie zelf. En Balkenende was een brok chagrijn, die, zodra de camera in zicht kwam, al zijn charme in de strijd begon te gooien. Dan was het in het kleine Doetinchem toch heel anders en vooral beter gegaan. Met stomme

verbazing hoorde ik dit verhaal aan. (Maar wat wil je ook van iemand die onlangs in een ingezonden stuk in de Gelderlander zijn visie gaf op de Doetinchemse politiek en daarin Koos Kuiper betichtte van fundamentalistisch denken bij de formatieperikelen tijdens de vorming van het nieuwe stadscollege. Iemand die ook maar een klein beetje weet heeft van wat vandaag de dag onder fundamentalisme wordt begrepen begrijpt hoe ongepast zo'n aantijging is. Het is de schaamte voorbij. Triest voorbeeld van een muis die brulde.)

Eén ander werd nog erger toen Martin Pragt verslag deed van het bezoek aan Hilversum op zijn eigen zender. Omdat hij een bewaker kende die in Wehl woont was het hem zelfs gelukt om met zijn cameraploeg de studio binnen te komen, hetgeen natuurlijk een enorme prestatie was. Glunderend stond hij dan ook "diepzinnige" vragen te stellen aan diverse BN'ers die hij toch maar had gestrikt voor een interview met een klassenjournalist uit de Achterhoek. Ongegeneerde publiciteitsgeilheid van de eerste orde.

Overigens heeft het benefietconcert niet het beoogde bedrag opgeleverd. Het werd al gauw duidelijk dat het aantal bezoekers veel te hoog was ingeschat en dat verplaatsing naar Amphion wenselijk was. Uiteindelijk zijn er volgens de Gelderlander 357 bezoekers geweest die voor een opbrengst zorgden van ruim € 11.000. Mooi natuurlijk, maar toch een tegenvaller voor de mensen die er zo hard aan hebben getrokken. Een schrale troost slechts dat ook andere muziekfestijnen eenzelfde lot bleek te treffen. Misschien was het spontane idee, hoe te waarderen ook, te hoog gegrepen in de emotiegolf van de helpende hand bieden. Na bijna drie weken en talloze tv-uitzendingen wordt een verzadigingspunt bereikt. Er waren immers al zo veel acties geweest in de bijna drie weken tussen de ramp en het concert. Vaak is de knip daarbij spontaan getrokken. Daar worden mensen een beetje moe van. Tsunami.

Henk Breuker.

Het is weer zover ...

Traditioneel verschijnt in het januari-bulletin een overzicht van de attendance van het eerste halfjaar. Geen moeilijk gereken dit keer, want er zijn 10 bijeenkomsten geweest, dus gemakkelijke, ronde percentages.

(met een kleine uitzondering voor de nieuwe leden die slechts 4 keer als lid aanwezig konden zijn.

De cijfers:

- 100 %: Toon van Oudheusden, Jan Kruit, Koos Witkop en Henk Breuker.
- 90 %: Gerard Hehenkamp, Tom Jacobs, Marnix Jansen Venneboer, Henk Kets, Koos Kuiper, Jan Thijssen, Arnold van der Goot en Harm Kloosterboer.
- 80 %: Rien ter Brugge, Hans Bruyn, Wim Frommé, Jan van Iersel, Henk Kouwenberg, Martin Liefrink en BartJaap Pull ter Gunne.
- 75 %: John Brands en Siert Wieringa.
- 70 %: Herman van den Broek, Henk Drost, Hans Kietselaer, Jos Niessink, Gerard Roelofsen, Hans de Vries en Ruud Wink.
- 60 %: Toon Gasseling, Theo Kamps, Bert Lamers, Jan Loggers, Han Meibergen, PeterBob Peerenboom, Aart van Silfhout en Kees van Steenbergen.
- 50 %: Chris Geurink en Mario Toepoel.
- 40 %: Jan Jurriëns en Theo Soontiëns.
- 30 %: Jaap Gosses.

Henk Heezen en Harrij Mathijssen zijn om begrijpelijke redenen niet in deze lijst opgenomen. De gemiddelde attendance is hiermee uitgekomen op 73,4 %. Dat getal komt ongeveer overeen met de score van de afgelopen jaren. Het zou prettig zijn als dat getal ook in de tweede helft van het clubjaar kan worden gehaald.

De secretaris.

/De Papillons.

Thuisgekomen van de wintersport was het tijd om de kerstversieringen op te ruimen. Terwijl ik het zelfgemaakte kerststuk in de groencontainer liet verdwijnen schoot mij ineens te binnen dat ik een verslag zou maken van onze activiteit van december. Stom om te vergeten. Het was nog wel zo'n leuke middag en avond.

We waren te gast bij Wil Kets en hadden daar, heel luxe, de beschikking over een zitkamer, een eetkamer, een keuken en een ruimte waar we konden bloemschikken.

Na de thee en koffie gingen we aan de slag.

Onder deskundige leiding van Willemien Onstenk ontstonden al snel de meest fantastische kerststukken. Na een gezellige borrel was het tijd voor het eten. Verschillende dames hadden de heerlijkste stampotten en vleesgerechten bereid. De tafels waren uiteraard versierd met kerststukken.

Na het eten bekeken we de video over het werk van de familie Kets Wil begon net met een inleidend praatje toen Henk al verscheen. Hij had bij De Heereboer snel zijn eten naar binnen gewerkt om zich te omringen met vrouwen en vol trots te vertellen over zijn werk. De video was prachtig gemaakt en gaf een heel duidelijk beeld van het boerenbedrijf. Een prachtig bezit zo'n video over je eigen bedrijf. Ik heb begrepen dat

veel Lions deze video ook al eens zagen. Iedereen die het gemist heeft: zorg dat je nog eens een herkansing krijgt.

Namens de Papillons, Nelly Geurink.

/

Uit het archief (2)

In het tweede nummer van Het Doetinchemse Leeuwkje van maart 1960 wordt uitvoerig verslag gedaan van de viering van de charternight. Omdat soms onduidelijk is wanneer nu precies onze club is opgericht volgt hieronder het integrale verslag. Zowel historisch als cultureel interessant.

Onze charternight

Op 8 april van het vorige jaar werd onze club opgericht en eerst op 20 februari hebben wij onze Charternight gevierd.

Gedwongen door allerlei –telkens opnieuw opdoemende- bezwaren hebben we het een paar keer uitgesteld tot op deze trieste nevelige februari-dag. Veel troost putten we echter uit de opmerking van één der charternightsprekers dat, hoe ouder het embryo wordt, des te meer kans er op een lang leven is.

Maar de meeste troost putten wij uit het feit, dat het een héél goed feest is geworden.

Er waren ongeveer negentig aanwezigen. Onder hen telden we, behalve onze eigen leden met dames: de burgemeester van Doetinchem met zijn echtgenote, vertegenwoordigers van Rotary en Tafelronde, onze District Governor, onze vice District Governor, Lion Ake Lundberg uit Linköping (Sweden), leden van onze ere-sponsorclub Wuppertal, Alkmaar, Apeldoorn, Goeree-Overflakkee, Het Gooi, den Haag, Haarlem, Rotterdam, Utrecht en Zwolle.

De clubs Voorne-Putten en Leiden-Noordwijk feliciteerden schriftelijk.

Het duurde van 's middags 5 tot 's nachts half 3. Hoewel de meest diepzinnige gesprekken na dit uur tot stand schijnen te zijn gekomen, zwijgen wij hier over de plakkers.

Onze gastheer, lion-tamer Timp had zijn "Graafschap" deze dag voor ons gereserveerd en niemand had daar spijt van. De voorzitter van de charter-night-commissie lion Planten was er actief en met succes.

Onze president kon –ondanks zijn ziekte- gelukkig een groot gedeelte van de avond bijwonen. Overigens werd hij voortreffelijk door lion van Dijk vervangen. Al bij de ontvangst, opgeluisterd met een apéritif-garni was de stemming goed.

De geestige toespraak van burgemeester Cornelissen;
de goede rede van de Zweedse gast;
de "brug" tussen Wuppertal en Doetinchem, waarvan de Duitsers getuigden;
de charteruitreiking door onze D.G.;
het persoonlijke cachet dat de vice D.G. ten haaf aan de uitreiking der insignes gaf;
het cadeau door Lioness v.d. Steeg namens de dames aangeboden;
de geschenken;
en de hele rest van het officiële gedeelte, het waren even zovele hoogtepunten.

En verder ging het eigenlijk vanzelf.

Dat was in de eerste plaats te danken aan het uitstekende diner, dat gezellig bleef voortduren tot tegen elven.

En toen het bal: de tijd ging héél snel bij dit deel van het eigenlijke feest.

Dit grote feest dreef voort op de plezierige stemming, het goede orkest, het goede vioolspel van lion R. Keiser en al het andere, zon der één dissonant.

Gesurende alle uren waarin werd gedanst voerden een Lion uit Den Haag en de kok van "De Graafschap" een ononderbroken gesprek aan de bar over alle dingen waarover je alleen aan een bar zo diepgaand kunt converseren.

Alle wegblijvers kunnen spijt hebben.

Het was een bèst feest, ons Achterhoekse Charter-feest.

Lion G. Rijnberk
Club-correspondent.

Zijn in onze tijd de Papillons actief en voelen zij zich betrokken bij de mannenclub, het was vanaf het begin niet anders, getuige het volgende verslag in het zelfde Leeuwkje:

Wij vrouwen hebben ieder op haar eigen wijze geïnteresseerd toegekeken en geluisterd hoe onze mannen deze lionsclub hebben geformeerd.

Het was zeer moeizaam eer zij op gang kwamen, deze mannen, die zich tot leeuwen uitverkoren wisten.

't Was dan ook een positie, waar zij eerst aan moesten wennen. Men wist niet of je als leeuw moest vechten of brullen.

Ik geloof dat een "derde weg" hen naar de Charter-night heeft geleid en dat zij zich daar op dit ogenblik happy bij voelen.

De charter-night was een feestelijk gebeuren. "De Graafschap" stond met al haar charme open om de gasten van elders te ontvangen.

De gastheren met hun dames deden eveneens hun best om werkelijk gastheer en gastvrouw te zijn. En het lukte!

Hier werd waarneembaar een band gevoeld die in het lionisme - naar het mij voorkomt - aanwezig hoort te zijn.

En zo is het Charter feestelijk uitgereikt, ook aan de club waar wij Lionesses van zijn. Dit was dan het einde van het voorspel: nu komt de opvoering van "We Serve".

Mochten wij onze Lions in hun verder bestaan van dienst kunnen zijn, dan hoop ik dat ook ons devies zal mogen luiden, "We Serve"!

Een lioness.

Tot slot nog dit: Henk Heezen manifesteert zich vanaf het begin als een active Lion. In Leeuwkje nummer 3 wordt hij regelmatig genoemd.

Een Lion die een kritische noot laat klinken over de club schertst:

Tenslotte demonstreerde Lion Heezen op duidelijke wijze het gemis aan een lions liederenboek. De wijze waarop hij een bepaalde "Mevrouw Levie op het veld" bezong rechtvaardigt mijn overtuiging, dat bij onze club grote behoefte bestaat aan een zangkoor onder deskundige leiding. Dat hierbij de aanschaffing van een zangboekje onvermijdelijk is, behoeft mijns inziens geen nader betoog.

En in een verslag van een huishoudelijke vergadering op 6 mei 1960:

Na bespreking van de afvaardiging naar de Nationale Conventie wordt tamelijk diep ingegaan op een suggestie van het echtpaar Heezen voor een activity. De zaak kwam onvoldoende uit de verf. Nader contact met lioness Heezen bleek alsnog noodzakelijk.

In het verslag van een bezoek aan de Floriade staat een typisch voorbeeld van Heezen-humor:

Het was buitengewoon attent van de organiserende club, dat men er voor had zorg gedragen, dat op deze dag o.a. de "Nieuw Amsterdam" en de "Willem Barentsz" in de haven gemeerd lagen. Lion Heezen was enthousiast, kennis te kunnen nemen van het bestaan van drijvende bokken, een gedierte, dat hij tot op heden in zijn praktijk nog niet was tegengekomen.

HB.

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

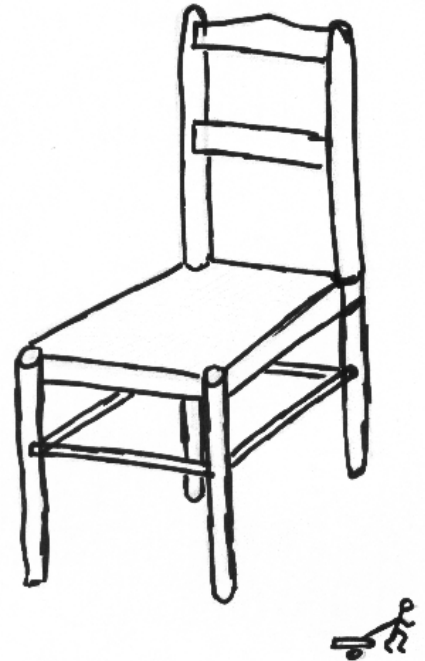
Ruud Wink, 23 december
Gerard Hehenkamp, 5 januari
Henk Kouwenberg, 11 januari

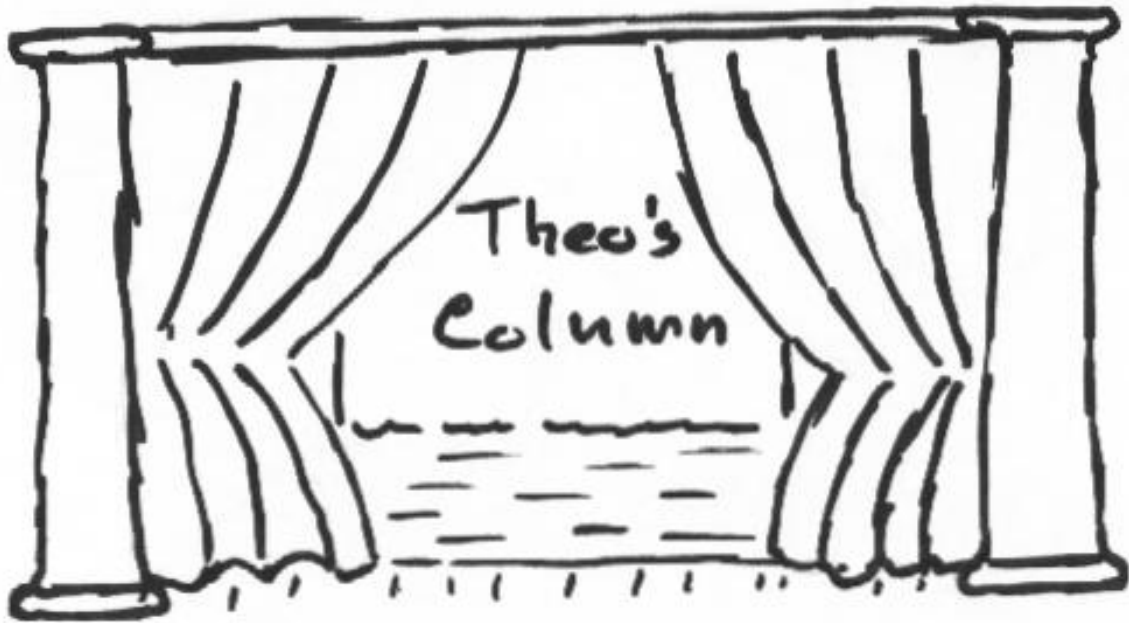
Bij deze (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode zullen de volgende Lions hun verjaardag vieren:

Peter-Bob Peerenboom, 3 februari

Jan Jurriens, 9 februari

/

Snuutje

Ze was een van die kinderen die als ze binnenkomen nauwelijks durven ademhalen. Ze heette natuurlijk geen Snuutje. Maar het was het eerste woord dat in me opkwam toen ik haar en daarna haar moeder de hand gaf. "Hai Snuutje, kom je toneelspelen?" Meestal werken dat soort beginzinnen bij kinderen wel. Maar niet bij dit meisje. Zodra ze mijn hand had losgelaten kroop ze achter haar moeder en verborg haar gezichtje in de warme winterjas van moeders in het vaste voornemen dat warme nestje voorlopig niet meer te verlaten. Moeder schoot meteen in de lach en verontschuldigde haar dochtertje om haar verlegenheid. Ze probeerde Snuutje over te halen om "gewoon-te-kijken" maar het was tegen dovemansoren gericht.

- "Misschien is ze nog iets te jong" opperde ik.

- "Ben je mal." zei moeder kordaat. Ze pakte het pruilende meisje op en ging met het kind op schoot aan de kant zitten kijken. Heel af en toe fluisterde ze iets tegen "Snuutje" en probeerde of het meisje niet toch wilde meedoen. Maar nee. Niks mocht baten.

Aan het einde van de les stapten ze welgemoed op, het meisje nog welgemoeder dan de moeder, die zei: "Tot volgende week."

- "Weet je het zeker?" vroeg ik verbaasd.

- "Wat dacht jij?! Dit is echt iets voor haar. Maar ze weet het nog niet."

En zo kwam Snuutje de volgende week weer terug. En weer bleef ze de hele les op schoot bij moeder. Er was geen beweging in te krijgen. En weer zei moeder dat ze de week daarop weer van de partij zou zijn.

En zo volgden de weken elkaar op. Weken waarop de enige vooruitgang van Snuutje bestond uit het soms met korte aandacht volgen van wat er in de les gebeurde.

We spraken er met elkaar over, de docenten. We zijn meestal niet zo tuk op ouders die vinden dat hun kinderen bepaalde dingen leuk moeten vinden. Maar we hadden alle drie de indruk dat deze moeder op geen enkele manier druk uitoefende op Snuutje. En het kind werd ook niet huilend naar binnen gesleurd. Het hoefde niks. Blijkbaar had het wekelijkse bezoekje aan die vreemde groep kinderen waar ze de hele tijd naar zat te kijken op de een of andere manier een vaste plek in haar

weekritme ingenomen. Het paste bij al die andere raadselachtige belevenissen die het leven van jonge kinderen zo intensief maken.

We waren gewend geraakt aan die twee rustige toeschouwers in de les. En toen de zangles begon hadden we dan ook niet door dat ineens een nieuw kind in het kringetje kinderen rond de piano had plaatsgenomen. Snootje. Heel snel, onzichtbaar haast, was ze van haar moeders schoot gegleden en was stilletjes in het kringetje gaan zitten. We voelden aan dat we er geen aandacht aan moesten besteden. We zeiden niets, maar begonnen te zingen. En Snootje zong alle liedjes mee. In al die weken in de warme, veilige armen van haar moeder had het alle aandacht gehad voor wat er in de les gebeurde. En ze had alles onthouden. Er was geen liedje dat de groep kende dat zij niet kon meezingen. Snootje.

We voelden ons trots, de docenten. Alsof we een aandeel in deze gebeurtenis hadden gehad. Maar soms is trots een erg onterecht gevoel. Omdat we niets anders waren geweest dan getuige van een heldendaad; van een zorgvuldig uitgekende sprong in het diepe.

Lionscommissies 2004/2005

Leden: Han Meibergen, voorzitter
Marnix Jansen Venneboer
Henk Drost

Ledenzorg: Bestuur

Activiteiten: Hans de Vries, voorzitter
Herman van den Broek
Bert Lamers
Martin Liefink
Gerard Roelofsen
Theo Soontiëns
Bart-Jaap Pull ter Gunne
Kees van Steenberg
Peter Bob Peerenboom

	Ruud Wink Toon Gasseling
Jumelage:	Jan Kruit, voorzitter Henk Drost Jan van Iersel Gerard Hehenkamp Toon van Oudheusden Henk Kouwenberg Marnix Jansen Venneboer
Jeugd:	Chris Geurink, voorzitter Jos Niessink Hans Kietselaer
Bulletin:	Tom Jacobs, voorzitter Henk Breuker Bart-Jaap Pull ter Gunne Theo Soontiëns Ruud Wink
Kascontrole:	Wim Frommé Harry Mathijssen
Tail Twisters:	Chris Geurink Theo Kamps
Public Relations:	Ruud Wink
Milieu officer:	Hans Bruyn
Interservice:	Toon van Oudheusden Wim Frommé
Sjoelbak:	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost
Photo officer:	Marnix Jansen Venneboer

Agenda 2004/2005

18 augustus 2004 18.00 uur *Barbeque bij Wil & Henk Kets*

1 september 2004 20.00 uur *Pastor de Haan over Stichting Moria.*

15 september 2004 18.00 uur *Tap Hap*

29 september 2004 18.00 uur *Tap Hap met dames (afgelast)*

6 oktober 2004 20.00 uur

20 oktober 2004 19.00 uur *Dinner for Papillons*
(voorbereiding Lions 16.00 uur)

3 november 2004 20.00 uur *Burgemeester van Doetinchem vertelt over plannen van Doetinchem*

17 november 2004 18.00 uur *Tap Hap*

1 december 2004 20.00 uur *Lionslid Jos Niesink stelt zich voor*

15 december 2004 18.00 uur *Tap Hap*

8 januari 2005 14.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst met dames, rondleiding Panoven Zevenaar.*

19 januari 2005 18.00 uur *Tap Hap*

2 februari 2005 20.00 uur *Herhalingscursus reanimatie o.l.v. Henk Drost*

16 februari 2005 18.00 uur *Tap Hap*

2 maart 2005 20.00 uur *Ruud Wink en Jan Jurriëns vertellen over de (school)boekenhandel en de toepassing van moderne media daarbij*

16 maart 2005 18.00 uur *Tap Hap*

30 maart 2005 18.00 uur *Tap Hap met dames in het Borghuis en bezoek bakkerij Wiltink*

6 april 2005 20.00 uur *Jurjen Moorman vertelt over het werk van het Plattelandshuis*

20 april 2005 18.00 uur *Tap Hap*

4 mei 2005 20.00 uur *vervalt i.v.m. dodenherdenking*

18 mei 2005 18.00 uur *Tap Hap*

1 juni 2005 20.00 uur *nog in te vullen*

15 juni 2005 18.00 uur *Tap Hap*

29 juni 2005 18.00 uur *Bestuursoverdracht met Papillons ladies*